

రిక్తా దిగిన శేఖరం మరొక్కసారి చేతిలో ఉన్న అద్రసు కాగితాన్ని పరిక్షగా చూసాడు. అద్రసు అదే రిక్తా అతనికి డబ్బు లిచ్చు మెల్లిగా గేటు తీసుకుని లోపలకు వెళ్ళాడు.

అతని రాకను కిటికీలోంచి చూసిన సుబ్బారావు "ఎరా బావా ఏమిటి ఈ ఉరుములేని పిడుగు" అంటూ అతనిని కేగలించుకున్నంతవని చెప్పాడు

శేఖరం, సుబ్బారావులు మేనత్త మేనమామ పిల్లలు సుబ్బారావు ఆ ఊరిలో గవర్నమెంటు ఉద్యోగి శేఖరం హైదరాబాద్ లో ఒక డిప్టిక్లవ్ ఏజన్సీలో పనిచేస్తున్నాడు

"ఏమిటం? ఎసిటిల్? ఊడెడ్డావు?" అంటూ మరొక్కసారి ప్రశ్నించాడు సుబ్బారావు

"ఆ! ఏదో పని తగిలితేను" అని కుప్పిలో కూర్చుంటూ గదిని పరిశీలించ నాగాడు శేఖరం

"మొత్తానికి నీ డిప్టిక్లవ్ బుద్ధి పొనిచ్చుకున్నావు కాదు చెప్పా పెట్టు కుండా రావడం వచ్చిన వెంటనే గవంతా చూసేయడం"

"ఆ! ఏదో అలవాటులో పారపాటు లేరా" అన్నాడు శేఖరం నవ్వుతూ

"బరేయే శేఖరం ఈవాళ కొంచెం పెంద రాళే వెళ్ళాలి నేను వెడతాను ఇదిగో డూప్టికేటు కీ అరు గంటలకల్లా మరలా రూములో వాల్తాను ఈ లోపల నీ పనులు చూసుకో రాత్రి బీరకాయలు తాగి ఏ సెకెండ్ షాకో చెక్కెడ్డాం పద బాత్రూమ్ అదీ చూపిస్తాను. ఇంతకీ ఎన్ని రోజులుంటావు?" గుక్క తెచ్చు కోకుండా మాట్లాడాడు సుబ్బారావు

"ఎరా నీ కేరైనా ఇబ్బందా?" అశ్రుర్యంగా మొహం పెట్టి అడిగాడు శేఖరం

"అబ్బే! అదేంటేదు ఊరికేనే" నని గేసాడు సుబ్బారావు.

"నే వస్తానురా. బాత్రూమ్ చూసా వుగా" అంటూ హడావిడిగా వెళ్ళి పోయాడు సుబ్బారావు.

శేఖరం తన జేబులోని ఉత్తరంతో

దహన్కార

ఎం.వి.ఎస్.ఎస్. ప్రసాద్

మరొక్కసారి చదవడం ప్రారంభించాడు ఏ శేఖరానికి మీ మామయ్య ఆశీర్వదించి వ్రాయునది. ఉభయకుశలో పరి ఈమధ్య నీ దగ్గరనుంచి ఉత్తరాలు లేవు మీ కాన్సగరూ అమ్మ కులాసా అని తలుస్తాను ఇప్పుడు నీ కో ముఖ్య విషయం రాస్తున్నాను ఈమధ్య మా అబ్బాయి సుబ్బారావు స్వపర్వన అనుమానాస్పదంగా ఉంటోంది వాడు ఉండే ప్రదేశం కూడా అంత మంచిది కాదు ఒకసారి నెను ఎదో పనిమీద వాడి ఊరికి వెళ్ళి వాడి గదికి వెళ్ళేసరికి ఆ గదిలో ఆడపిల్లలు ఒక్కలు కనిపిం

చాయి " పెళ్ళికాని కుర్రాడివి ఇదంతా ఏమిటిరా" అని అడిగితే ఏమీ మాట్లాడ లేదు గట్టిగా అడిగితే అసలవి అక్కడకు ఎలా వచ్చాయో తెలియదన్నాడు సరే ఆ రోజు సాయంత్రం ఇంటాయనని అడిగాను మా వాడి గదికి ఎవరన్నా ఆడపిల్లలు వస్తున్నారా అని ఆయన వెకిలిగా నవ్వి ఆ వీధిలో చాలా ఇళ్ళకి ఆడవాళ్ళు మగవాళ్ళు స్వేచ్ఛగా వచ్చి వెదుతుంటారని, ఆ సంగతి ఎవ్వరూ పట్టించుకోరని అన్నాడు

' నేను కొయ్యబారిపోయాను నివ్వెత్తితో ప్రేమించాడు, పెళ్ళి చేసు కుంటాడని సరిపెట్టుకుందామను కున్నాను కానీ అలాంటి వేపాలు వేస్తున్నాడని ఉపాంచలేకపోయాను ఆ రూమ్ మారమని శతవిదాల చెప్పాను వినిపించుకోలేదు

బాబూ శేఖరం నువ్వు వాడూ బాగా చనువుగా ఉంటారకదా అది కూడా డిబ్బిక్విగా పని చేస్తున్నావు నీకు వుత్తి రీత్యా ఇది చాలా చిన్న పనిగానూ, హాస్యాస్పదంగానూ కనిపించవచ్చు కానీ నాకూ, మీ అత్తయ్యకు సుబ్బారావు ఒక పెద్ద సమస్యలా తయారయ్యాడు వీలైనంత త్వరలో నువ్వు ఒకసారి వాడి ఊరికి వెళ్ళి విషయం కనుక్కుని, వాడికింత గడ్డి పెట్టగలవని ఆశిస్తున్నాను

ఆశీస్సులతో
నీ మామయ్య

ఉత్తరం జేబులో పెట్టుకుని గదంతా మరొక్కసారి పరిశీలించాడు శేఖరం. పరుపుకింద లంగాలు, బ్రాలును ప్యాంటీలు, చీరలు కనిపించాయి శేఖరం గది బయటకు వచ్చి చుట్టు పక్కల చూశాడు సుబ్బారావు గది కెదురుగా ఒక చౌకబారు లాడ్జి కనిపించింది శేఖరంకి ఒక ఆలోచన వచ్చింది

ఆ రోజు సాయంత్రం సుబ్బారావుతో సినిమాకు బయలుదేరాడు శేఖరం

"రేపటినుంచి నైట్ డ్యూటీలు ఉన్నాయిరా రాత్రుళ్ళు రూములో ఉండడం కుదరదు" అన్నాడు శేఖరం సుబ్బారావు మొహం పరిశీలనగా చూస్తూ సుబ్బా

రావు మొహంలో రిటీఫ్ స్పష్టంగా కనిపించింది

"ఎక్కడకి వెడతావురా" అని అడిగాడు సుబ్బారావు

"అవన్నీ నీకు చెప్పకూడదు ప్రాఫెషనల్ సీక్రెట్స్"

మరునాడు శేఖరం లాడ్జిలో రూము తీసుకుని రాత్రులు అక్కడ వరండాలో కూచుని సుబ్బారావు రూము కేసి పరిశీలనగా చూడడం ప్రారంభించాడు రెండు రోజులు ఏమీ లాభం లేకపోయింది అయితే మూడవరోజు సమస్య విడిపోయింది మరునాడు శేఖరం లాడ్జి ఖాళీ చేసి, తను వచ్చిన పని అయిపోయిందని వెళ్ళిపోతున్నానని సుబ్బారావుకి చెప్పి బయలుదేరాడు

"విషయం తెలుసుకుని వచ్చాను మామయ్యా! మీవాడు నువ్వు అనుకున్నట్లు ఏమీ చెడిపోవడం లేదు కానీ

అనారోగ్యం పట్టుకుంది మొదట్లో ఈ ఊరు తీసుకువద్దామనుకున్నాను కానీ ఈ పల్లెటూళ్ళో మీ వాడికి వైద్యం చేయించరు సరికదా దేముడు, దెయ్యం అంటూ గొడవ చేస్తారు నువ్వు వీలైనంత త్వరలో హైదరాబాద్ తీసుకురా అక్కడ డాక్టర్ కి చూపిద్దా" అన్నాడు శేఖరం

ఇంతకీ విషయ మేమిట్రా" అని ఆత్మతగా అడిగాడు శేఖరం మామయ్య

"ఏమీలేదు మామయ్యా మీ వాడికి

"ట్రాన్స్ వెన్సిజమ్" అనే మెంటల్ డిజార్డర్ ఉంది. ఆ వ్యాధి ఉన్న ఆడవాళ్ళు మగ డ్రెస్సులు వేసుకోవాలని, మగవాళ్ళు ఆడవాళ్ళ డ్రెస్సులు వేసుకోవాలని తహతహలాడతారు హైదరాబాద్ లో సైకియాట్రిస్ట్ కి చూపిద్దా" అన్నాడు శేఖరం అతని మామయ్య మొహంలో ఒక వీడ పదిలించుకుంటే ఇంకొకటి తగులుకుందే అన్న బాధ కనిపించింది శేఖరంకి